

[Bertel Dahlggaard.]

grundlag end det meget blandede menneskemateriale, man efter forslaget vil få at arbejde med. I denne forbindelse vil jeg gerne understrege, skønt det ikke direkte vedrører lovforslaget, at der er adskilligt, der tyder på, at man i bestræbelserne for at få den størst mulige militærudskrivning nu er ved at gå for vidt, idet man medtager unge, som det under hensyn til de pågældendes fysik ligger på grænsen af det forsvarlige at udskrive til militærtjeneste.

Jeg foreslår altså ved ændringsforslag nr. 1 CB-ordningen opretholdt. I samme ændringsforslag foreslår jeg endvidere det ifølge lovforslagets bestemmelser faste civilforsvarskorps på 1 200 mand nedskrevet til 600 mand, og en tjenestetid på højst 8 måneder. Jeg anser dette for fuldt forsvarligt. I forvejen er der uddannet mellem 6 000 og 8 000 mand til en sådan tjeneste, og hvert år vil antallet af uddannede altså forøges. Udvidelsen af dette korps med det store antal faste befalingsmænd og mandskabets kaserering vil jo endvidere blive ganske overordentlig kostbar. Jeg gør opmærksom på, at den højtærede indenrigsminister overfor udvalget har oplyst, at den nye ordning forudsætter 12 befalingsmandsgrupper omfattende 483 befalingsmænd under fredsforhold og 1262 under mobilisering.

Jeg mener dernæst, at man ved behandlingen af dette lovforslag bør se at få tilvejebragt en fornuftig tilknytning mellem civilbeskyttelsen og de til civilt arbejde indkaldte militærnægtere. Jeg tror, det vil vise sig at være i alles interesse, at der gennemføres reformer af den nuværende militærnægterordning. Det er alt for sørgeligt i længden at se på den både for staten og for militærnægterne utilfredsstillende udnyttelse af disse unge menneskers tid. Det er underligt, så ringe interesse der er i visse kredse for de unge mennesker, så snart de af samvittighedsgrunde nægter at gå i krig. Jeg har aldrig opfordret til at blive militærnægter, og jeg tror ikke krig vil blive afskaffet ad den vej, men jeg vægrer mig ved at betragte de unge, som har denne indstilling, som ringere end andre. Ja, jeg har blandt denne ungdom fundet nogle af de mest ideelt indstillede unge, der netop er rede til at ofre for deres medmennesker, og som står himmelhøjt over andre unge, der nok gør militærtjeneste, men iøvrigt er sløve overfor alle tidens spørgsmål.

Fordi forholdene ligger således, vil man efter min mening blive nødt til før eller senere at finde frem til en nyordning af

militærnægternes forhold, og jeg mener, lejligheden dertil nu er inde. Jeg mener, at militærnægterne netop ud fra deres egen indstilling ikke kan være modstandere af at hjælpe civilbefolkningen, hvis den rammes af ulykker, forårsaget af krig. Det vil militærnægterne sikkert heller ikke gøre; de ville da forskertse den sympati, som de siden krigen i så høj grad har vundet ved at deltage personligt i dansk hjælpearbejde til krigshærgede egne i Nordnorge, Finland, Polen, Østrig og Holland. Ud fra disse betragtninger foreslår jeg, at militærnægterne efter indenrigsministerens bestemmelse kan anvendes til civilbeskyttelsestjeneste, ligesom militærnægterne selv kan begære sig overført til civilbeskyttelsestjenesten en del af deres samlede tjenestetid, og denne foreslår jeg ansat til mindst 12 og højst 14 måneder.

Jeg gør i denne forbindelse opmærksom på, at den højtærede minister overfor udvalget har fastslået, at civilbeskyttelsesmandskabet ikke vil blive bevæbnet eller uddannet i våbenbrug, men kun skal bibringes det for deres civile tjeneste nødvendige kendskab til våben og behandling af ammunition. I tilknytning til en sådan ordning bør der utvivlsomt ske visse ændringer i selve militærnægterloven af 1933, som jeg ikke her skal komme nærmere ind på, men som utvivlsomt bør medføre, at militærnægterne kan spredes til nyttigt arbejde af forskellig art, således som det f. eks. også sker i Sverige.

Ved ændringsforslag nr. 7 har jeg foreslået, at anlæg af beskyttelsesrum kun kan ske i henhold til særlig finansiel bevilling. Efter lovforslaget som det foreligger, har indenrigsministeren faktisk ret til at gå i gang med opførelsen af flere tusind beskyttelsesrum for et beløb af indtil 50 mill. kr. Selvom ministeren har bebudet senere forslag om de byggeforanstaltninger, han vil søge gennemført, vil jeg alligevel anse det for korrekt, at der ikke her i denne lovgivning gives en så overordentlig vidtgående bemyndigelse.

Under ændringsforslagene nr. 8 og 9 foreslår jeg, at den meget vidtgående beføjelse, som lovforslagets § 29 giver den til enhver tid siddende minister til at beordre enhver borger til at forrette tjeneste, i hvert tilfælde i fredstid ikke skal kunne udstrækkes til aldersklasser under 18 år og over 50 år.

Jeg skal hermed anbefale disse ændringsforslag, idet jeg samtidig mener, det vil være rigtigt at gøre tinget opmærksom på, at den højtærede ministers forslag, således som det foreligger her med flertallets til-